

bekrachtiging, in werking te zijn getreden op den 1sten Januari 1897.

Ingeval een der Hooge Contracteerende Partijen daartoe het verlangen te kennen geeft, kan deze overeenkomst worden herzien. In dat geval treden de herziene bepalingen in werking 6 maanden nadat omtrent die bepalingen overeenstemming is verkregen.

Dit verdrag zal, zoo spoedig doenlijk, worden bekrachtigd. De uitwisseling der akten van bekrachtiging zal daarop zonder verwijl volgen.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche Gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan, in dubbel, te 's Gravenhage den 5den April 1898

(w. g.) W. H. DE BEAUFORT.

(w. g.) HENRY HOWARD.

Convention shall be considered to have come into force on the 1st of January 1897.

In case one of the High Contracting Parties should signify its wish to do so, the present convention may be revised. In this case the revised stipulations shall come into force 6 months after those stipulations shall have been agreed to.

The present convention shall be ratified as soon as possible. The exchange of the ratifications shall then be effected without delay.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed thereto their seals.

Done, in duplicate, at the Hague the fifth april 1898

(w. g.) W. H. DE BEAUFORT.

(w. g.) HENRY HOWARD.

Voor eensluidenden afdruk,

*De Secretaris-Generaal
van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken*

PISTORIUS.

(207. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De exploitatie van telegraafkabels tusschen Nederland en Groot-Britannië werd indertijd opgedragen aan de „Internationale telegraafmaatschappij” te Londen, en is later overgegaan aan de „Submarine Telegraph Company” aldaar.

De uitvoering van den onderzeeschen telegraafdienst was geregeld bij overeenkomsten tusschen Nederland en Groot-Britannië dd. 19 December 1870 (Koninklijk besluit 29 December 1870, *Staatsblad* n°. 232) en 7 Maart 1879 (Koninklijk besluit 23 Maart 1879, *Staatsblad* n°. 50), welke overeenkomsten ten slotte vervangen zijn door die van 15 Maart 1880 (Koninklijk besluit 19 Maart 1880, *Staatsblad* n°. 35).

Bij die regeling bleef de exploitatie van den telegraafkabel tusschen Nederland en Groot-Britannië opgedragen aan de Submarine Telegraph Company, en werd bepaald dat zij van kracht zou blijven tot 31 December 1896, na welk tijdstip zij, twaalf maanden na eventuele opzegging, kon worden ingetrokken.

De Engelsche Regeering besloot in 1888 de particuliere kabels tusschen Groot-Britannië eenerzijds en België, Frankrijk en Nederland anderzijds, welke tot dien tijd alle door de Submarine Telegraph Company werden geëxploiteerd, over te nemen en in handen van den Staat over te brengen. Zij bood toen aan elk der Regeeringen van de betrokken landen den eigendom van de helft der bestaande kabels aan; doch, vermits de overeenkomst tusschen Nederland en Groot-Britannië eerst afliep op 31 December 1896 en de Engelsche Regeering dientengevolge eene hooge afkoopsom aan de Submarine Telegraph Company voor het vervroegd ophouden van haar bedrijf moest betalen, werd ook geëischt, dat een evenredig deel van die afkoopsom (tot een bedrag van £ 61 000), boven de te taxeerende helft der waarde van de kabels door Nederland zou worden vergoed.

Op dien eisch zijn in 1889 de onderhandelingen met het Engelsche Telegraafbestuur afgesprongen en bleef de bovenvermelde overeenkomst van 15 Maart 1880, na, ten opzichte van

de tarieven, te zijn aangevuld bij eene overeenkomst van 30 Maart 1889 (Koninklijk besluit van 25 Mei 1889, *Staatsblad* n°. 69), doorloopen tot 31 December 1896.

Tijdens de bijeenkomst van de Internationale Telegraafconferentie te Budapest in 1896, zijn de besprekingen over den aankoop van de helft van den eigendom der kabels heropend en werd voorloopige overeenstemming verkregen. Daar de omstandigheden van 1896, in verband met het afloopen van de bestaande overeenkomst, geheel verschillen van die van 1889, kon er uiteraard geen sprake zijn van eenige andere vergoeding dan van de werkelijke waarde, die de kabels op dat oogenblik hadden. De beide landen stonden, na 31 December 1896, geheel vrij tegenover elkander met gelijke rechten om desnoods elk zelfstandig een kabel te leggen, behoudens elkaanders toestemming om aan den wal te komen.

De Engelsche Regeering heeft dientengevolge slechts aanspraak gemaakt op vergoeding van de helft der werkelijke waarde van de kabels. De oudste kabel (Lowestoft-Zandvoort) is gelegd in 1858 en de andere (Benacre-Zandvoort) in 1884. De eerste is in elk der jaren 1868, 1885, 1889, 1894, 1896 en 1897 en de tweede slechts eenmaal in 1895 gedeeltelijk vernieuwd.

Als basis van berekening is de levensduur der kabels op 25 jaren gesteld, zoodat voor elk jaar, dat de oorspronkelijke kabels of de vernieuwde gedeelten, minder dan 25 jaren in dienst zijn geweest, 1/25 gedeelte der werkelijke uitgaaf wegens de eerste legging of vernieuwing wordt in rekening gebracht. Hierop zijn slechts twee kleine uitzonderingen gemaakt. In den kabel Lowestoft-Zandvoort zijn namelijk twee gedeelten, een in 1858, lang 35,9 mijl, en een in 1868, lang 27,376 mijl, gelegd, die berekend zijn onderscheidenlijk tegen 2/25 en 5/25 van de kosten van aanleg, omdat deze gedeelten thans nog in uitstekenden toestand verkeerden.

De tijdstippen en de lengten van de vernieuwde kabelgedeelten kunnen blijken uit de bijlage I. (1)

De berekening van de werkelijke waarde der twee kabels Lowestoft-Zandvoort en Benacre-Zandvoort, op bovengemelden grondslag, levert naar nauwkeurige opgaven, vermeld in bijlage II, een totaal bedrag op van £ 29 333 (1).

Intusschen is, na de vaststelling dier berekening, op 22 December 1896, eene storing op den Lowestoft-Zandvoort-kabel ingevallen, waardoor eene bestaande lengte van 0,139 mijl is vervangen door een nieuw gedeelte van 0,28 mijl, kostende £ 482, ten gevolge waarvan de totale waarde van de twee kabels tot £ 29 815 is gestegen. De helft daarvan of £ 14 907,10

(1) De bijlagen zijn ter griffie nedergelgd ter inzage van de leden.

is alzoo door Nederland aan Groot-Britannië te vergoeden, gelijk in art. 3 van het verdrag is vastgesteld.

De bij hetzelfde artikel bepaalde rentevergoeding aan Groot-Britannië moet van af 1 Januari 1897 uitgekeerd worden, omdat de nieuwe overeenkomst terugwerkt tot dien datum, in verband met het afloopen der oude overeenkomst op 31 December 1896. Nederland treedt diensgevolge, blijkens artt. 7 en 9 van het verdrag, van af 1 Januari 1897 in het genot van de helft der opbrengst van de kabels, al kan de koopsom eerst later betaald worden.

Tegenover de hiervoor genoemde uitgaaf van £ 14907.10 (à f 12 = f 178890) staat derhalve eene dadelijke bruto ontvangst over het jaar 1897, welke na nauwkeurige berekening f 174 950,87 bedraagt. (1)

Dit bedrag is te verminderen, behalve met de rente van de aankoopsom, gedurende vermoedelijk 1½ jaar, ad f 8050, met de helft der onderhoudskosten in 1897.

Er zijn in dat jaar drie storingen op den Lowestoft-Zandvoortkabel voorgekomen, namelijk 1. van 5—16 April, 2. van 9—17 Juni en 3. van 1—7 December, welke wegens herstelling en het inlassen van nieuwe kabelsinden aanleiding hebben gegeven tot de volgende uitgaven:

Iste storing 5—16 April	£ 1398.16. 2½
2de „ 9—17 Juni.	754. 8.10.
	£ 2153. 5. ½
af waarde van de oude kabelgedeelten (sub 1 en 2) „	32.19. 7 ½
	£ 2 120. 5. 5
3de storing 1—7 December	1331.12. 6 ½
	£ 3451.17.11½
af waarde van de oude kabelgedeelten (sub 3) . . .	525.18. 7
Blijft totaal.	£ 3125.19. 4½

(1) In 1896 bedroeg de totale opbrengst van de kabels f 371 897,62; zoodat het aandeel van Nederland gedurende dat jaar f 185 903,81 zou hebben bedragen.

De teruggang in opbrengst van 1897, vergeleken bij 1896, is te wijten aan het in dien tijd tot stand komen van eene vierde rechtstreekse kabelverbinding tusschen Groot-Britannië en Duitschland, ten gevolge waarvan het transitoverkeer tusschen die twee landen over Nederland kleiner is geworden.

waarvan de helft of £ 1562.19.8½ = f 18 755,82⁵ ten laste van Nederland komt.

De netto opbrengst voor Nederland gedurende 1897 bedraagt dus:

de helft der bruto inkomsten	f	174 950,87
af renten ±	f	8 050,00
af onderhoud	18 755,82 ⁵	
		26 805,82 ⁵

Blijft . f 148 145,04⁵

Met het oog op deze financieel ongewoon voordeelige uitkomsten, vestigen de ondergeteekenden er de aandacht op, dat daar tegenover staat het element van onzekerheid in de uitgaven, wegens herstellingen in geval van storing, omdat de kosten van onderhoud en vernieuwing van een onderzeeschen kabel zeer ongelijk op een enkel dienstjaar kunnen drukken.

Intusschen blijkt uit de opgedane ondervinding van de Engelsche administratie, dat dit onderhoud voor den oudsten kabel (Lowestoft-Zandvoort) van 1889 tot einde 1897, dus gedurende 9 jaren, gemiddeld per jaar heeft gekost £ 1108,14,6.

Indien voor den nieuweren kabel (Benaere-Zandvoort), welke in 1884 is gelegd en waaraan nog slechts eenmaal in 1895 over eene lengte van 1,159 mijl herstelling noodig was, op den duur op dezelfde onderhoudskosten wordt gerekend, dan zou het totaal onderhoud gemiddeld per jaar op ruim £ 2200 zijn te stellen en dus de kosten voor Nederland, volgens art. 5 van het verdrag op de helft of ongeveer 13 à 14 000 gulden per jaar zijn te schatten.

Uit het voorgaande blijkt naar de meening van de ondergeteekenden, dat, zelfs al moest te eeniger tijd tot het leggen van een nieuwen kabel worden besloten, het onderwerpelijk verdrag in financieel opzicht voordeelig is. Bovendien verzekert het aan Nederland de medebesikking in de vaststelling van het kabeltarief voor het verkeer tusschen Nederland en Groot-Britannië, alsmede van de geheele exploitatie van dezen dienst.

De goedkeuring van het verdrag wordt dus met vertrouwen aanbevolen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

*De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,*

C. LELY.